

Oldřich a Božena

Lokálka

Oblékám sváteční košili
a na ni bundu koženou
pospíchám mám totiž za chvíli
u řeky rande s Boženou

Božka je dívka laskavá
chytrá je, ač není docent
na stavbě maltu přidává
a plní na sto procent

Utíkám k řece jak závodník
Božena ještě tu není
unaven usedám na chodník
zvolna se odávám snění

Střelili Boženu pytláci?
nebo snad shůzce se vyhla?
nebo snad na stavbě při práci
jí do vlásků spadla cihla?

Jak vyrovnám se s obavou
zaplašit to chmurné snění?
vtom šeptá mi vánek nad hlavou
"Božena daleko není

skoncuji s tím směšným divadlem
a pohlédni k druhému břehu
leží tam s porybným Zapadlem
zadečkem na bílém sněhu"

Takhle to tedy dopadlo
vidím že teď už zle je
na místo peřiny Zapadlo
a ještě se tomu směje

Po břehu chodím jak mátoha
v hlavě mám myšlenek hejno
v tom s nebe jak znamení od Boha
mi na klopě přistálo lejno

Je bílé to pohanské znamení
nadávky hromadím v puse
co děláš na mém rameni
ty ohavný holubí truse!

Je flekatá má bunda kožená
takhle svět dobrotu splácí
nekálí na mne jen Božena
ale dokonce už i ptáci!